

ПРОБЛЕМИ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Пошук нових каналів фінансування інноваційних процесів набуває особливої гостроти й значущості сьогодні – в умовах обмеженості бюджетних ресурсів, нестачі власних фінансових коштів підприємств для оновлення матеріальної бази, зростання виробництва, підвищення випуску продукції, конкурентоздатної на світових ринках.

Вирішення проблем інноваційного розвитку є складним і тривалим процесом, їх подолання потребує негайних заходів за всіма напрямками залучення фінансових ресурсів, що обумовлює актуальність досліджень фінансування інноваційних процесів.

"Фінансове забезпечення інноваційного процесу — це покриття інноваційних витрат за рахунок фінансових ресурсів, що акумулюються суб'єктами господарювання і державою". Джерелами фінансування інноваційних процесів є державні асигнування, власні кошти підприємств, кредитні ресурси, кошти інвесторів вітчизняних та іноземних держав, венчурний капітал тощо.

Як і в минулі роки, основним джерелом фінансування інноваційної діяльності в промисловості залишаються власні кошти підприємств. Так, протягом 2000-2005рр. обсяг фінансувань за рахунок власних коштів підприємств зріс із 1399,3 млн.грн. до 5045,4 млн.грн. і становив у 2005р. більше 87% від загального обсягу фінансування по Україні [1]. По Тернопільській області на кінець 2006р. частка власних коштів підприємств у фінансуванні інновацій становила всі 99% (6655,8тис.грн.) від загального обсягу фінансування, і лише 1% (65тис.грн.) припадає на фінансування інноваційної діяльності промислових підприємств за рахунок коштів держбюджету [2].

Деякі джерела фінансування інноваційної діяльності стають з кожним роком менш доступними. Порівняно з 2000р. у 2005р. зменшилась на 6,3% частка фінансування інноваційних робіт, що виконувалися за рахунок коштів вітчизняних та іноземних інвесторів і склала всього 4,1%(237,5млн.грн.) від загального обсягу фінансування по Україні [1]. На жаль, українська інноваційна сфера залишається не досить привабливою як для вітчизняних, так і для іноземних інвесторів. Це пов'язано з недосконалістю нормативно-правової бази та часової тривалості окупності інвестицій.

Серед основних проблем фінансування інноваційних процесів підприємств в Україні треба виділити такі: недостатня державна фінансова підтримка інноваційних проектів; недостатні обсяги фінансування з боку приватного сектору; "не інноваційна" спрямованість чи незначна активність створених інноваційних (державних) і венчурних (приватних, переважно іноземного походження) фондів, а також їх назначені фінансово-інвестиційні можливості; відсутність механізмів перерозподілу інвестиційних ресурсів населення на користь інноваційного сектору; слабка зацікавленість іноземних інвесторів до фінансування вітчизняного інноваційного сектору; незадіяність низки інституціональних інвесторів до фінансування інноваційного процесу (банки, інвестиційні фонди, страхові компанії та ін.). Ці проблеми визначають напрями структурно-функціональної політики держави у сфері фінансування інноваційної діяльності підприємства.

Література:

1. Статистичний щорічник України за 2005р./ За ред.О.Г.Осауленка.– К.: Вид-во "Консультант", 2006. – 575с.
2. Статистичний щорічник Тернопільської області за 2006рік./ Головне управління статистики у Тернопільській області. - Тернопіль, 2007. – 446с.